

Maica Domnului îngrijorată de disoluția familiei creștine

An de an, familia Domnului Hristos se ducea de Paști în pelerinaj la Ierusalim. Într-un rând, când Domnul Hristos era de doisprezece ani, au făcut același lucru. Sfârșindu-se sărbătoarea, pelerinii se întorceau spre casele lor. Așa a făcut și Familia Sfântă, mergând cale de o zi și crezând că Domnul Hristos este în ceata pelerinilor.

Când au constatat că Domnul Hristos nu este prezent au intrat în mare panică și îngrijorare. S-au întors înapoi și L-au găsit după trei zile în templu, stând de vorbă cu învățătorii de lege. Îngrijorarea și panica lor fusese fără temeii. Și, suflând ușurată, mama Lui a zis către El: *"Fiule, de ce ne-ai făcut nouă una ca asta? Iată, tatăl Tău și eu Te-am căutat îngrijorați"* (Luca 2, 48). Maica Domnului era îngrijorată că i se destramă familia, că-și pierde Fiul.

Dacă îngrijorarea Maicii Domnului și a Dreptului Iosif au fost atunci fără temeii, astăzi Maica Domnului are multe motive de îngrijorare văzând disoluția familiei creștine.

Maica Domnului,
icoana de la Diveevo

Sfânta Fecioară este Maica noastră, a tuturor. Ne spune Sfânta Evanghelie după Ioan că, atunci când Domnul era pe Cruce, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: *"Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta!"* (Ioan 19, 26-27). În felul acesta, prin Sfântul Ioan, toți am devenit fiii Maicii Domnului.

Și, privind ce se întâmplă în lume, Maica Domnului este îngrijorată și plânge. Este îngrijorată de multe lucruri dar, cel mai important, este disoluția familia creștine. Numărul divorțurilor este alarmant. Numai anul trecut în România au fost peste 26.000 de divorțuri. Familiile se destramă cu multă ușurință, dar drama cumplită o simt copiii. Cine-i mai caută pe ei cu înfrigurarea cu care Îl căuta Sfânta Fecioară pe Domnul Iisus?

În tradiția și spiritualitatea noastră românească familia este prețuită la modul absolut. Spune Ioan Alexandru că *"locul unde se întemeiază rânduiala unei Patrii și statorniciei, în spiritul legilor morale, al jertfei de sine, al răbdării, încrederii și dragostei este acest cuib arhaic și sacru unde doi oameni, un tânăr bărbat și o fată, se hotărăsc să-și unească viața în cuget și simțire, prin legământul de aur al inelului nunții, care desăvârșește cerul pe pământ, în vederea lucrării și privegherii, a nașterii de prunci și*

împlinirii spirituale în lumina moștenirilor părinților".

Legământul de aur al inelului nunții se rupe pentru foarte mulți tineri ai vremurilor noastre, spre durerea Maicii Domnului și spre exasperarea noastră. De ce se rupe? Cauzele sunt multe și complicate. Le vom sublinia pe cele mai importante.

Principala cauză este *slaba credință* în Dumnezeu și-n învățătura pe care El ne-a lăsat-o în Sfânta Scriptură. Citim în Evanghelia după Matei că, la un moment dat, s-au apropiat de Domnul Hristos fariseii și i-au zis: *"Se cuvine, oare, omului să-și lase femeia sa, pentru orice pricină?"* (Matei 19, 3). Răspunsul Domnului a fost negativ, argumentându-și poziția pe faptul că Dumnezeu i-a făcut bărbat și femeie și a zis: *"Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup... Deci, ce a împreunat Dumnezeu omul să nu despartă"* (Matei 19, 5-6). Venind cu argumentul că Moise a îngăduit divorțul, au primit de la Hristos o replică limpede – Moise a făcut lucrul acesta pentru *"învârtoșarea"* inimilor, dar de la început nu a fost așa. Și trage concluzia: *"Iar eu zic vouă că oricine va lăsa pe femeia sa, în afară de pricină de desfrânare, și se va însura cu alta, săvârșește adulter; și cine s-a însurat cu cea lăsată săvârșește adulter"* (Matei 19, 9).